

de gamle mest, om de sammen med os andre havde fastholdt det Forlig, man var indgaaet paa i det andet høje Ting.

Jeg skal dernæst gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Vesterager. Det ærede Medlem meldte sig for at gøre sin Paternitet gældende overfor det Barn, som Flertalsforslaget er. Saa er der altsaa to Fædre til dette Barn, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen og det ærede Medlem Hr. Vesterager, og jeg skal love dem, at de ogsaa i Forening skal komme til at bære Ansvaret for denne Lov, hvis den skulde blive vedtaget; jeg skal ikke glemme det ærede Medlem Hr. Vesteragers Indsats i denne Henseende. Det ærede Medlem siger, at de $12\frac{1}{2}$ pCt. skal anvendes. Ja, det ærede Medlem har maaske ikke ment noget særligt med det, men man skal være varsom med at bruge Ordene „skal anvendes“, for det er netop det, de ikke skal; de *kan* anvendes, Kommunalbestyrelserne *kan* anvende dem, men det er noget ganske andet end, at Kommunalbestyrelserne *skal* anvende dem.

Til det ærede Medlem Hr. Willesen vil jeg gerne sige, at det i og for sig ikke forbavser mig, at han slutter sig til det radikale Mindretal, men derimod forbavser det mig noget, at han fandt, at den Skærpselse i § 1, som Ministeren indfører, og som den radikale Ordfører i sit Ændringsforslag foreslaar slettet, vilde være paa sin Plads. Jeg synes, det er ganske ejendommeligt for et Parti, der kalder sig Retspartiet. Det ærede Medlem kender vel neppe denne Paragrafs Historie, men det hænger jo saaledes sammen, at tidligere var Aldersgrænsen for at kunne opnaa Alderdomsunderstøttelse 60 Aar; den blev af den daværende Venstreregering i Aldersrenteloven hævet til 65 Aar, men man maatte saa indføre en Undtagelsesbestemmelse, for det viste sig bl. a., at vore Hjelpekasser ud over Landet havde de gamle Mennesker fra 55 Aar og derover at understøtte, fordi disse i mange Tilfælde tidligt var syge og saa daarligt stillede, at de ikke kunde ernære sig; derfor maatte man have en særlig Bestemmelse, som tillod at give disse gamle Mennesker Aldersrente ved 60 Aars Alderen, men naar dette skal ske, skal Kommunalbestyrelsen vedtage det med $\frac{3}{4}$ Majoritet.

Man forfuskede med andre Ord ganske den kommunale Valgret; og jeg skulde ikke tro, at det var Retspartiets Standpunkt, at der skulde kræves $\frac{3}{4}$ Majoritet til Vedtagelse af den Slags Beslutning. Men ikke nok med det, men saa skulde man bagefter

ind til Ministeren og have hans Sanktion paa, at det nu ogsaa kunde lade sig gøre. Her var altsaa sat to stærke Bomme ind. Nu sætter Ministeren den tredje Bom ind, idet han yderligere skærper Betingelserne, og denne tredje Bom ønsker Retspartiet at bevare sammen med de to andre. Jeg tror ikke, Partiet skal glæde sig til at komme ud til Vælgerne med den Stilling,

Saa maa jeg maaske med et Par Ord vende mig til den højtærede Minister, som fandt det opportunt at lade sin Irritation gaa ud over mit Hoved. Jeg skal erkende, at jeg maaske nok er skyldig. Jeg skal erkende, at det er den Agitation, vi har sat i Gang for vort Partis Side imod den højtærede Ministers Forslag, som har bevirket, at der er rejst en Folkestemming, og at denne Folkestemming har drevet den højtærede Ministers Partifælle, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen og det konservative Parti over paa et andet Stade, end de ellers vilde have staaet paa. Man kan derfor godt sige, at medens den højtærede Minister rent personligt er irriteret paa de to ærede Medlemmer, søgte han ned til Grundkilden og ramte mig, og det er maaske i og for sig berettiget. Men naar den højtærede Minister gør gældende, at han var lige glad, om jeg ønskede til Lykke, eller jeg kondolerede, forekommer det mig rigtignok, at han er kommet saa højt op paa Himmestigen, at han i den Grad føler sig som Minister, at jeg føler Anledning til at minde om den gamle Historie om Fiskerens Kone, som bestandig ønskede sig mere og mere og til sidst ønskede at blive ligesom Vorherre, og saa havnede hun i Muddergrøften. Jeg skulde meget beklage, om det skulde gaa den højtærede Minister som Fiskerens Kone, at han ogsaa skulde ende i Muddergrøften. Men hans parlamentariske Basis i dette Ting er jo ikke alt for sikker, navnlig naar man tager i Betragtning, hvorledes de to ærede Medlemmer har omkalfatret hans Forslag fra Ende til anden.

Den højtærede Minister gjorde ogsaa nogle svage Forsøg paa at være vittig paa min Bekostning. Ak ja, jeg kender denne Kæphest, at Folk, der ikke er i Stand til at sige Vittigheder, altid forsøger at sige Vittigheder, og saa bliver de daarlige. Det skulde den højtærede Minister ogsaa erindre, saa tror jeg ikke, han i Fremtiden sagde saa mange af den Slags. Men jeg tror heller ikke, at Øjeblikket er inde for Ministeren til at sige Vittigheder. Jeg finder, at Øjeblikket er saare alvorligt. Naar man staaer med et Forslag, hvorefter der skal skæres $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ned for de gamle Mennesker,